

Raasepori Odensö Ranta-asetakaava II MITOITUSPERUSTEET

Emätila Odensö 1.7.1959

Emätilasta muodostetut rakennuspaikat 1.7.1959-15.11.1984 (6 rp).
Tilan Odensö osuus 3 rp.
Tilan Örnberg osuus 3 rp.

Tila Örnberg muodostettiin 15.11.1984
Tilasta muodostettu 15.11.1984 jälkeen 4 rp. (1:123-126)

Tila Odensö 15.11.1984 alkaen

Mitoittava ranta 1935 m, 5 rp./km = 9,67 rp.

Mitoittava ranta 940 m, josta tilan Örnberg osuus
470 m (50%), 5 rp./km = 2,35 rp.

Mitoittava ranta 920 m, 2,5 rp./km = 2,30 rp.

Mitoittava ranta 480 m, 1,5 rp./km = 0,72 rp.

Rantaviiva on muunnettu Tammisaaren yleiskaavoissa noudatettulla
mittaustavalla.

Tilan Örnberg rakennusoikeus yhteensä 16,0 rakennuspaikkaa.

Tilan Örnberg käyttämä rakennusoikeus 7 rakennuspaikkaa.

Tilan Örnberg jäljellä oleva rakennusoikeus 8,0 rakennuspaikkaa.

Raseborg Odensö Stranddetaljplan II DIMENSIONERINGSGRUNDER

Liite 1
Bilaga 1

	Moderfastighet Odensö 1.7.1959
	Av moderfastigheten 1.7.1959-15.11.1984 bildade byggplatser (6 byggplatser)
Lägenhet Odensös andel 3 byggplatser
Lägenhet Örnbergs andel 3 byggplatser
	Lägenheten Örnberg bildades 15.11.1984
Av lägenheten har efter 15.11.1984 bildats 4 byggplatser (1:123-126)
	Lägenhet Odensö från och med/sedan 15.11.1984
	Dimensionerande strandlinje 1935 m, 5 bp./km=9,67 byggplatser.
	Dimensionerande strandlinje 940 m, av vilket lägenhet Örnbergs andel
470 m (50%), 5 bp./km = 2,35 byggplatser.
	Dimensionerande strandlinje 920 m, 2,5 bp./km = 2,30 byggplatser.
	Dimensionerande strandlinje 480 m, 1,5 bp./km = 0,72 byggplatser.

Strandlinje ändrad enligt Ekenäs strandgeneralplanens
dimensioneringsbestämmelser.

Byggrätten för lägenhet Örnberg är sammanlagt 16,0 byggplatser.

Använd byggrätt för lägenhet Örnberg är 7 byggplatser.

Resterande byggrätt för lägenhet Örnberg är 8,0 byggplatser.

TAMMISAAREN RANTAOSAYLEISKAAVOJEN MITOITUSPERUSTEET OTTEITA

4.4 Rakennusoikeuksien laskeminen

4.4.1 Kantatilatarkastelu ja rakennusoikeuksien jakautuminen

Jotta maanomistajia voidaan kohdella tasapuolisesti, lasketaan rakennusoikeus ns. kantatilaperiaatteen mukaisesti. Kantatilatarkastelu perustuu tilanteeseen 1.7.1959, jolloin rakennuslaki tuli voimaan.

Teoreettinen kokonaisrakennusoikeus lasketaan siis kantatiloittain.

Teoreettisesta rakennusoikeudesta vähennetään kaikki kantatilan alueella 1.7.1959 jälkeen käytetty rakennusoikeus.

Saman maanomistajan omistamat alueet muodostavat ns. *maanomistusyksikön*, jonka puitteissa on mahdollista siirtää rakennusoikeuksia yhdeltä tilalta tai palstalta toiselle tilalle tai palstalle, jos tällä tavalla saadaan aikaan tarkoituksenmukaisempi kaava.

Alueilla, jotka kuuluvat erilaisiin valtakunnallisiin suojeluohjelmiin, Natura 2000-verkostoon sekä alueilla, jotka erilaisissa luontoinventoinneissa on luokiteltu arvokkaiksi, lasketaan rakennusoikeus valitun mitoituksen mukaisesti. Yksityisten omistamilla vahvistetuilla rauhoitusalueilla tapahtuu mitoitus rauhoitusmääräysten mukaisesti.

4.6 Rakennusoikeuden laskentaperusteet

4.6.1 Teoreettinen kokonaisrakennusoikeus

Kantatilan teoreettinen kokonaisrakennusoikeus lasketaan tilan mitoittavan maapinta-alan perusteella. Kantatilan muunnetun rantaviivan pituus ratkaisee, kuinka suuri osa rakennusoikeudesta voidaan käyttää.

4.6.2 Mitoittava pinta-ala

Laskennan perustana käytetään 200 metriä rantaviivasta maalle päin ulottuvan alueen pinta-alaa. Aluetta kutsutaan rantavyöhykkeeksi.

4.6.3 Muunnettu rantaviiva

Muunnettu rantaviiva ratkaisee kuinka monta rakennuspaikkaa voi sijoittaa rannalle. Kantatilan muunnettu rantaviiva määritetään vähentämällä kapeat niemet ja lahdet siten, että rantaviiva vastaa todella käyttökelpoista rantaa.

4.6.4 Pyörityssäännöt

Mitoittavan pinta-alan mukaan saatua teoreettista rakennusoikeutta ei pyöristetä ylöspäin, vaan kuhunkin rakennusoikeuteen vaaditaan aina täydet hehtaarit.

4.7 Mitoitusohjeet

4.7.1 Rannikkovyöhykkeen mitoitusnormi

Seuraavia mitoitusohjeita noudatetaan rantavyöhykkeellä eri saaristovyöhykkeillä:
I Mannervyöhyke: enintään 1 rakennusoikeus / 3 ha mitoittavaa maapinta-alaa
enintään 5 rakennusoikeutta/km muunnettua rantaviivaa

II Sisäsaaristo enintään 1 rakennusoikeus/3,5 ha mitoittavaa maapinta-alaa
enintään 5 rakennusoikeutta/km muunnettua rantaviivaa
III Ulkosaaristo enintään 1 rakennusoikeus/3,5 ha mitoittavaa maapinta-alaa
enintään 4 rakennusoikeutta/km mitoittavaa rantaviivaa
IV Merivyöhyke ei uusia rakennusoikeuksia

Erityistapauksia:

Järvet ja "fladat" (kaisloittuneet lahdet) / matalat vesialueet:

Alueen mitoitusperusteet ovat riippuvaisia alueen erityisistä ominaisuuksista ja mitoitus lasketaan erikseen sopimalla maanomistajan kanssa.

Enintään 2 - 3 rakennusoikeutta / km mitoittavaa rantaviivaa.

UTDRAG UR DIMENSIONERINGSGRUNDERNA FÖR STRANDGENERALPLANERNA I EKENÄS

4.4 BERÄKNING AV BYGGRÄTTER

4.4.1 Stomlägenhetsgranskning och fördelning av byggrätt

För att kunna bemöta markägarna likvärdigt tillämpas den s.k. stomlägenhetsprincipen vid beräkningen av byggrätt. Stomlägenhetsgranskningen sker enligt situationen den 1.7.1959, då den tidigare byggnadslagen trädde i kraft,

Den totala teoretiska byggrätten beräknas således stomlägenhetsvis.

Från den totala teoretiska byggrätten räknas sedan bort all utnyttjad byggrätt inom stomlägenhetens områden, vilken utnyttjats efter 1.7.1959.

Samma markägares områden utgör en s.k. markägoenhet, inom vilken det är möjligt att flytta byggrätter från en lägenhet eller ett skifte till en annan lägenhet eller skifte om man på detta sätt kan uppnå en mer ändamålsenlig planering.

För områden som ingår i olika riksomfattande skyddsprogram, Natura 2000-nätverket samt för områden som i olika naturinventeringar klassificeras värdefulla, beräknas byggrätten enligt vald dimensioneringsnorm. Inom privata fastställda naturskyddsområden sker dimensioneringen i enlighet med fredningsbestämmelserna.

4.6 GRUNDER FÖR BERÄKNING AV BYGGRÄTT

4.6.1 Total teoretisk byggrätt

Stomlägenhetens totala teoretiska byggrätt beräknas på basen av den dimensionerande markarealen. Stomlägenhetens tillämpade strandlinje avgör hur stor del av denna som kan utnyttjas.

4.6.2 Dimensionerande areal

En markareal som används som grund för beräkningen är det område som stäcker sig 200 m in på land från strandlinjen. Detta område kallas för strandområde.

4.6.3 Tillämpad strandlinje

Den tillämpade strandlinjen avgör hur många byggplatser som kan placeras vid strand. En stomlägenhets tillämpade strandlinje erhålls genom att avrunda smala uddar och vikar till att motsvara en realistisk användbar strandlinje.

4.6.4 Avrundningsregler

Den teoretiska byggrätt som erhålls på basen av den dimensionerande markarealen avrundas i allmänhet inte uppåt, utan det fordras alltid fulla hektar för envar byggrätt.

4.7 DIMENSIONERINGSNORM

4.7.1 Dimensioneringsnormer inom strandområdet

Följande dimensioneringsnormer tillämpas inom strandområdet för de olika skärgårdszonerna:

- I Fastlandszonen: Högst 1 byggrätt/ 3 ha markareal (dimensionerande)
Högst 5 byggrätter/ km strand (tillämpad)
- II Inre skärgårdszonen: Högst 1 byggrätt/ 3,5 ha markareal (dimensionerande)
Högst 5 byggrätter/ km strand (tillämpad)
- III Yttre skärgårdszonen: Högst 1 byggrätt/ 3,5 ha markareal (dimensionerande)
Högst 4 byggrätter/km strand (tillämpad)
- IV Havszonen: Ingen ny byggrätt.

Specialfall (såsom t.ex. insjöar och flador/grunda vattenområden):

Områdets dimensioneringsgrunder hänför sig till områdets speciella karaktär och bestäms närmare tillsammans med markägaren.

Högst 2-3 byggrätter/ km strand (tillämpad)

ODENSÖ Bilaga3
NATURINVENTERING
2004

Peik Grönholm
Katja Hammarström

1 Inledning	3
1.1 Allmän beskrivning av området	3
1.2 Undersökningsmetoder	4
2 Figurbeskrivningar	4
3 Sammanfattning	8

1 Inledning

Odensö är beläget söder om Ekenäs vid inloppet till staden. Detta har gjort området Odensö-Gullö till ett historiskt betydande område. Människor har sedan urminnes tider bebott Odensö, det finns ännu idag rikligt med forngravar och fornminnesmärken på området.

Undersökningsområdet är skogbeklätt men det har under förra hälften av 1900-talet använts även som skogsbete. På området södra del finns även krigstida konstruktioner (se karta 1, figurkarta) och en gravsten återfinnes på den västra stranden nära figur 2.

Industrins kraft köpte upp området och meningen var att det skulle byggas ett kärnkraftverk där. Dessa planer skrinlades och området övergick i statens ägo.

Från 1970-talet har området förvaltats av Forstis, YH Sydväst. Undersökningsområdet är till arealen ca 180,5 ha stort.

Bild 1 En liten påminnelse om historiska händelser i skogen, en gravsten i närheten av figur 2 med inskriptionen; ”här vilar en tapper rysk flygare, nedskjuten den 17 juli 1941”

1.1 Allmän beskrivning av området

Odensö är en bergsbunden ö som består både av höga berg och bördiga svackor. Området uppvisar två olika ansikten, dels de orörda hållmarkstallskogarna och dels de omgivande intensivt brukade skogsbestånden. Inblandat ryms även äldre granbestånd med gammelskogskaraktär. Enstaka fuktsänkor ger variation åt områdets struktur, trots att dessa är relativt artfattiga. En del brukade åkrar finns även på området, dessa fungerar dels som viltåkrar och vall, och dels som odlingsmark.

Över 60% av området består av plantskogar i olika åldrar och odlingsavverkningar. Dessa figurer är ej skilt beskrivna nedan.

På området finns enstaka bördiga vikar, och mellan dessa består strandlinjen av klippor. På området finns två fina, väl besökta estetiska utsiktsuddar, figur 4 och 8. Terrängen stiger för det mesta brant vid stränderna.

I det nordvästra hörnet av undersökningsområdet finns en åker. Längs dess norra kant, främst i det nordvästligaste hörnet har åkerkanten torrängskaraktär och här växer rikligt med harklöver.

På undersökningsområdet har under Forstis tid avsatts två områden för fri utveckling, d.v.s. figur 14, gammeltallskogen, och det så kallade "gammelskogsområdet" som framgår ur kartbilaga 2 (figurerna 17-19 och 21-22, inklusive endel övriga omkringliggande skogsområden).

Stupen på området fyller inte kraven i skogslagen.

1.2 Undersökningsmetoder

Området undersöktes genom att vandra igenom och dela in detta i figurer enligt bl.a. karaktär, bonitet och användning. Fältarbetet genomfördes första veckan i juni 2004.

I rapporten beskrivs viktigare områden samt stränderna som egna figurer, dessa finns utsatta på kartan i bilaga 1, medan den brukade skogen i övrigt saknar betydande värde. Inventeringen har en mycket allmän karaktär, de beskrivna figurerna granskades noggrannare, medan övriga områden granskades endast översiktligt.

2 Figurbeskrivningar

Figur 1 Berg norr om Finnviken

Ett berg som stiger brant ur havet, berget domineras av ca 120-årig tall med inslag av gran och enstaka lövträd.

Landskapsmässigt värde.

Figur 2 Finnviken

Figuren består av en smal klubbalsbård med inslag björk. I öst finns en nyhuggen kalyta som sträcker sig långt ner mot stranden, endast en smal kant lämnad. Vegetationen vanlig, typisk för alstrandsskogar.

Figur 3

Figuren består av blandskog av gran och tall, brant sluttande ner mot havet. Mot öst finns samma kalhygge som vid förra figuren. Vegetationen är vanlig, VT-MT typens vegetation.

Figur 4 Fin udde med grillplats

Öppen udde med lågvuxen vegetation, omväxlande med släta strandklippor, med enstaka små träd, främst björk och klibbal. Torrängsartad flora med bl.a. arter såsom, styvmorsviol, vårbrodd, fetknopp, smultron, backförgätmigej och femfingerört. Vid stränderna växer strandaster, agnsäv, fackelblomster och kustbaldersbrå. Landskapsmässig- och rekreativsvärde.

Figur 5 Öppna berget

Öppet berg långsluttande mot havet. Rikligt med en, andra arter är bl.a. tjärblomster.

Figur 6

Gran-talldominerad brant sluttande område, ålder ca 90, VT-MT-typens vegetation. Strandbältet är smalt, ca 2 meter och består av sten. Övriga arter, tallört, ställvis mjölondominerat fältskikt.

Figur 7

Flack strand, bestående av en mycket smal albård, som döljer en till arealen stor björkplantskog bakom sig. På figuren finns en lite udde som avviker från det övriga, i.o.m. bergighet. I övrigt vanlig vegetation.

Figur 8

En flack talldominerad udde men inslag av strandklippor. Har landskapsvärde. Vegetationen typisk för VT-typens bonitet, relativt öppen. Figuren fortsätter söderut, men som mera sluten och tall-grandominerad. Ställvis finns låga stup och svackor, men i stort är boniteten VT. Strandkanten är smal och stenig.

Figur 9

Figuren domineras av gran, ca 90 år och är sluttande mot havet. Skogstypen är MT, dock varierande, ställvis växer även blåsippa. Mitt på figuren finns ett trappstegslikt berg som domineras av äldre tallar och stupar relativt brant ned i havet och på sidorna. Även en förekommer på berget.

Figur 10

Inne i viken finns en mycket smal klibbalsstrandskog. Vegetationen är typisk för klibbalsstränder, med bl.a. kabbleka, vattenmåra och rödblåra. Genom figuren rinner ett igenvuxet dike, som kommer från Odensö träsk. Sydost om figuren finns en mindre kalyta.

Figur 11

Figuren består av blandskog, tall-grandominerad med rätt så riklig andel av undertryckta smågranar. Boniteten är VT. Strandlinjen består av släta strandklippor med små stenbundna stränder emellan. Berget i sydost bildar en vägg med sina låga stup och branter.

Figur 12

En smal och långsträckt figur bestående av en öppen strandzon med enstaka klubbalar. Fältskiktet till stora delar vassdominerat.

Figur 13

Klibbalsstrandskog, med inslag av bergsklackar. Även gran och enstaka tallar förekommer högre upp i sluttningen. Vanlig strandvegetation, samt vid sluttningarna bördigare, lundartat.

Figur 14

Äldre talldominerad skog, med inslag av medhärskande granar. Enstaka döende/döda träd, skogen lämnad utanför skogsbruksåtgärder som "skyddsskog". Terrängen tämligen brant sluttande mot havet. Vanlig MT-vegetation.

Figur 15

Gammal åker, planterad med björk, ca 20-årig. Svagt sluttande mot havet, vegetationen normal.

Figur 16

Närmast strandlinjen klibbalsstrandskog, högre upp övergår figuren i berg. Vanlig vegetation.

Figur 17 Örnberget

Ett högt imponerande berg, 360 graders utsikt från högsta punkten. På berget växer tvinvuxna tallar med sköldbark och platta kronor. Det inre landskapet är halvöppet, och estetiskt. Bottenskiktet är lavrikt, medan fältskiktet är fattigt, saknas nästan helt.

Bild 2 Blockbranten, figur 18, är mossbevuxen och i naturtillstånd.

Figur 18 Blockbranten

En mossbevuxen blockbrant som vätter norr, nordost. Träskiktet varierande, med bl.a. björk, gran och enstaka tallar. I buskskiktet förekommer det druvfläder. I mitten av figuren finns ett artrikare parti, där bl.a. rödblåra och dvärghäxört förekommer. Även en mårhundsläsa finns bland blocken.

Figur 19 "Gammelskog"

Bestånd med gammelskogs karaktär. Rikligt med död ved, främst gran. Största delen dock tämligen färsk vindfällen, men även längre förmultnade lågor förekommer. En del högstubbar och stående döda träd. Ställvis upp till ca 30 % av beståndet dött. Av vedsvampar påträffas främst klibbticka och violticka, vilka är första skedets nedbrytare. Bonitet OMT.

Figur 20 Träsket

Träsket och dess näromgivning. Ett näringsfattigt grunt träsk omgiven av vassbestånd. Vattenväxtligheten artfattig, för övrigt enstaka öppnare starrdominerade gungflystränder med arter såsom tranbär, ängsull, dystarr, skvattram, kråklöver.

Figur 21

Ett litet öppet skogskärr, med enstaka träd bl.a. björk och tall. Björnmossa dominerar i bottenskiktet. Fältskiktet domineras av tuvull och starr, övriga arter är bl.a. kråklöver och tranbär.

Figur 22

Slutet skogskärr, grandominerat, men ställvis rikligt björkinslag. Dikat, men med flera sänkor med vegetation bestående av bl.a. spärrvitmossa, topplösa, kärrviol.

Figur 23

En hagmarksliknande kulle bevuxen med björk och en. Fältskiktet artfattigt, bergrörsdominerat. Landskapsvärde.

Figur 24

Hällmarkstallskog, ca 100 år eller äldre. Figuren består av 7 st berg, med likartad vegetation och tallbestånd.

Figur 25

Övriga fuktsänkor, figuren består av 2 st olika fuktsänkor, som avviker från omgivande skog.

3 Sammanfattning

Vegetationsmässigt är området relativt artfattigt, och värdefullare arter saknas. Likaså påträffades endast ett lagobjekt, d.v.s. blockbranten, figur nr 13.

Dock kan t.ex. fig nr 19 utvecklas i framtiden till en värdefull biotop med riklig mängd död ved.

Området har en viltvårdtradition vilket bör iakttas vid områdets planering.

Stränderna är till sin karaktär smala och saknar ovanligare vegetation, på västra sidan är stränderna stenbundna med strandklippor, emedan den östra sidans strand är mera låglänt och frodigare med klubbalsstrandsskogar. Dock är dessa också ställvis relativt smala.

Den äldre tallskogen, figur 14, och likaså det s.k. ”gammelskogsområdet”, kartbilaga 2, kunde väl bevaras som naturlig skog även i framtiden, figurerna innehar ett visst attraktionsvärde jämfört med den övriga, intensivt brukade skogen.

Fornminnen och de krigstida konstruktionerna skall också beaktas vid planeringen.

* Krigstida konstruktioner
 △ Krigstida gravsten

1000 m

ODENSÖ LUONTOSELVITYKSEN TÄYDENNYS

KORTTELIALUEIDEN LIITO-ORAVASELVITYS LUONTOSELVITYKSEN TÄYDENNYS KORTTELEISSA 3-5

2.4.2012

Karttaako Oy/biologi Mikko Siitonen

YLEISTÄ

Inventointi tehtiin 31.3.2012.

Liito-oravaselvitys käsitti kaikki kaavaehdotuksen korttelialueet ja niiden lähiympäristön. Luontoselvityksen täydennys käsitti jo rakennetut korttelit 3-5, joihin on suunniteltu lisärakentamista. Näiden alueiden luontoselvitys ei sisälly kaava alkuperäiseen luontoselvitykseen.

Tavoitteena oli selvittää esiintyykö rakennettavaksi suunnitelluilla alueilla tai niiden lähiympäristössä liito-oravaa. Lisäksi tehtiin yleisarvio suunnittelualueeseen sisältyvien rakennettujen korttelien 3-5 mahdollisista luontoarvoista.

Korttelin 2 tienoon tykkiasemien tarkempi sijainti selvitettiin maastossa. Selvitysalueelta otettiin valokuvia.

TULOKSET

1. LIITO-ORAVA

Selvitysalueella ei esiinny liito-oravaa. Lajille sopivaa habitaattia löytyy korttelin 1 alueelta (rantarinteen vanha kuusivaltainen metsä ja rannan tervalepät joissa koloja). Elinympäristölaikku on kuitenkin erillään alueen muista sopivista habitaattilaikuista. Korttelin 2 alueella on äskettäin tehty voimakas harvennushakkuu ja jäljelle jääneestä puustosta suuri osa on kaatunut myrskyissä talvella 2011-2012. Korttelin tonttien takamaa on vähäpuustoista kalliometsää ja avokallioita.

2. KORTTELIIEN 3-5 LUONTOARVOT

Kortteli 3 (Rno 1:105)

3/1: Pääosin rakentamatonta maastoa, rannassa on pieni sauna(mökki). Rantarinteessä kasvaa harvaa koivikkoa, taaempaan nuorta tiheää sekametsää (kuusi, mänty ja koivu) sekä kalliometsää. Kasvillisuudessa vallitsevat tuoreet kankaat ja kalliometsä. Luoteiskulmassa esiintyy kangaskorpea. Ei mainittavia luontoarvoja.

3/2: Suuri osa tontista on pihapiiriä. Alueella kasvaa harvahkoa varttunutta männikköä, pohjoisosa on taimikkoa. Vallitseva kasvillisuustyyppi on tuore kangas ja kalliometsä. Ei erityisiä luontoarvoja.

Kortteli 4 (Rno 1:125 ja 1:126)

4/1: Alue on pääasiassa pihapiiriä. Reunamilla kasvaa mm. nuorta lehtikuusimetsää. Ei mainittavia luontoarvoja. Tontin itäpuolella rannassa sijaitsee puron halkoma tervaleppämetsikkö, jossa seka-puuna kasvaa saarnea. Takamaa on hakattu. Kaavamerkintä MU/sy.

4/2: Rakennettua aluetta, pääasiassa pihapiiriä ja myrskyaukkoa (tontin takaosa).

Kortteli 5 (Rno 1:123 ja 1:124)

5/1: Tontin itäosa on rakennettua kalliomaastoa, länsiosa metsittyvää niittyä, varttuneita puuryhmiä ja rannan tervaleppämetsää. Tervalepikossa kasvaa myös hieman saarnea. Ei merkittäviä luontoarvoja.

5/2: Alueen itäosassa kasvaa tiheää kuusi- ja mäntyvaltaista sekametsää, jonka ikärakenne vaihtelee. Kasvillisuudessa vallitsevat tuoret ja kuivat kankaat sekä kalliometsä. Länsiosassa on metsittyvää niittyä ja rannassa tervaleppämetsää, joukossa hieman saarnea. Ei mainittavia luontoarvoja.

5/3: Tontin länsiosassa kasvaa tiheää kuusivaltaista nuorehkoa metsää, kasvillisuudeltaan tuoretta kangasta. Alueella on myös hieman kalliometsää. Itäpuolelle jää puron halkoma rannan tervaleppämetsä jossa kasvaa myös saarnea, kaavamerkintä MU/sy. Takamaa on hakattu.

3 TYKKIASEMAT

Tykistöasemat sijaitsevat korttelin 2 eteläpuolella (tila 1:70).

ODENSÖ KOMPLETTERING AV NATURINVENTERINGEN

KVARTERENS FLYGEKORRSUTREDNING KOMPLETTERING AV NATURUTREDNINGEN I KVARTEREN 3-5

2.4.2012

Karttaako Oy/biolog Mikko Siitonen

ALLMÄNT

Inventeringen gjordes 31.3.2012.

Flygekorrsutredningen omfattade alla kvartersområden i planförslaget samt deras närmiljö. Flygekorrsutredningens komplettering omfattade de redan bebyggda kvarteren 3-5, där det planerats tilläggsbyggande. Naturutredningen för dessa områden ingår inte i planens ursprungliga naturutredning.

Målet var att utreda huruvida det förekommer flygekorre på områden som planerats att byggas eller i deras närmiljö. Ytterligare gjordes en allmän bedömning gällande eventuella naturvärden i planeringsområdets kvarter 3-5.

Kanonställningens läge i kvarter 2 utreddes i terrän. Av området togs bilder.

RESULTAT

1. FLYGEKORREN

På utredningsområdet förekommer inte flygekorre. För arten lämpligt habitat återfinns inom kvarter 1 (den gamla grandominerade skogen på strandslutningen och strandens klubbalsbestånd med ihåligheter.

Livsmiljöfläcken är dock avskild från andra lämpliga havitatfläckar på området. I kvarter 2 har nyligen utförts en kraftig gallring och det återstående beståndet har till stora delar vindfällts i stormar vintern 2011-2012. Bakdelarna av kvarterets tomter har litet skogsbestånd och kala berg.

2. NATURVÄRDENA I KVARETERN 3-5

Kvarter 3 (Rnr 1:105)

3/1: I huvudsak obebyggd terräng, i vid stranden en liten bastu (stuga). I strandslutningen växer gles björk, längre bak ung tät blandskog (gran, tall och björk) samt bergsskog. I växtligheten dominerar fuktig mo och bergsskog. I det nordöstra hörnet förekommer momyr. Inga nämnvärda naturvärden.

3/2: Största delen av tomten är gårdstun. På området växer fullvuxen tall, i den norra delen ungskog. Den dominerande växtlighetstypen är fuktig mo och bergsskot. Inga speciella naturvärden.

Kvarter 4 (Rnr 1:125 och 1:126)

4/1: Området är i huvudsak gårdstun. I kanterna växer bl.a. ung lärskog. Inga nämnvärda naturvärden. Öster om tomten finns en bäck som rinner genom ett klibbalsbestånd, med blandträd av ask. Den bakre delen är avverkad. Planbeteckning MU/sy.

4/2: Bebyggt område, i huvudsak gårdstun och vindfälle (tomtens bakdel).

Kvarter 5 (Rnr 1:123 och 1:124)

5/1: Tomtens östra del är bebyggt bergsområde, den västra igenväxande äng, äldre trädbestånd och och vid stranden klibbal. Bland klibbalen finns även en del ask. Inga betydande naturvärden.

5/2: I den östra delen tät blandskog av gran och tall av varierande ålder. Växtligheten domineras av fuktiga och torra moar samt bergsskog. I den västra delen finns igenväxande än och i stranden klibbal, bland med något ask. Inga nämndvärda naturvärden.

5/3: I den västra delen av tomten växer det tät grandomineras unskog, växtligheten fuktig mo. På området finns även något bergsskog. I öster finns det klibbal vid bäcken samt ask, planbeteckningen MU/sy. Den bakre delen är avverkad.

3 KANONSTÄLLNINGARNA

Kanonställningarna finns öster om kvarter 2 (fastigheten 1:70).

RAASEPORI

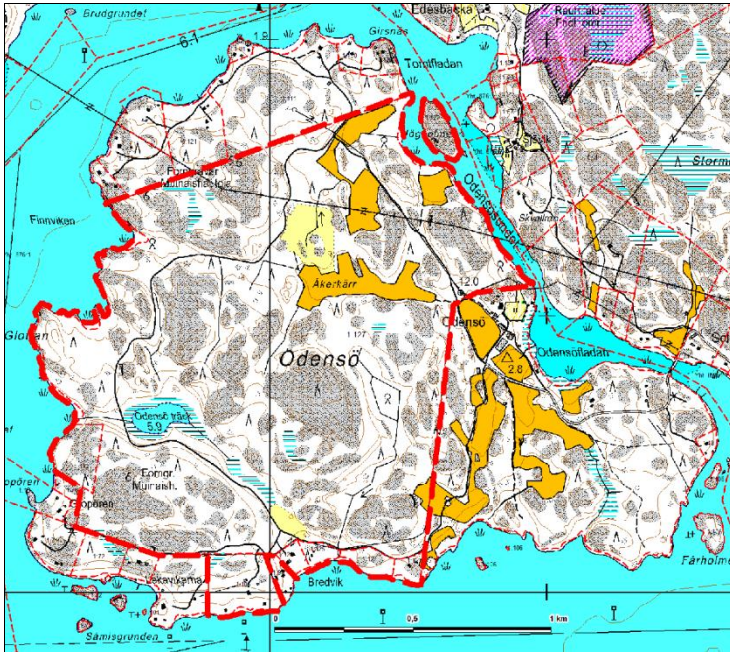
ODENSÖN RANTA-ASEMAKAAVAN VAIKUTUKSET TAMMISAAREN JA HANGON SAARISTON JA POHJAN- PITÄJÄNLAHDEN MERENSUOJELUALUEESEEN

Karttaako Oy/Mikko Siitonen
2.4.2012

1. KOHDEALUE JA TAVOITTEET

Tarkastelualue sijaitsee Raaseporin ja Hangon kaupunkien sekä Inkoon kunnan saaristossa, sisälähdissä ja ulkomerellä, läntisellä Uudellamaalla (kansikuva). Natura-alue (FI0100005, alutyypit SCI ja SPA) on 52 630 hehtaarin laajuinen ja siihen kuuluu pääasiassa vesialueita. Maa-alueiden kokonaisala on noin 2000 hehtaaria ja ne jakaantuvat useisiin, luonteeltaan hyvin vaihteleviin suojeltuihin kokonaisuuksiin. Ödensö sijoittuu Gullön-Skaldön flada- ja järviolueelle. Kaikki kaava-alueen rantavedet ovat Natura-alueita, mutta varsinainen kaava-alue ei sisälly Natura-alueeseen.

Natura-alue on osa HELCOMin suosittamaa BSPA-verkostoa ja todettu Ympäristöministeriön asettaman vesistöjen erityissuojelutyöryhmän raportissa erityisiä suojelutoimia vaativaksi merialueeksi. Keskeisiä syitä suojeluun ovat:

- Pohjanpitäjänlahti (vuonomainen sisälahti)
- Täydellinen vaihtumissarja meri-, ulko- ja sisäsaariston vyöhykkeitä.
- Hankoniemen hiekkarannat ja dyynit
- Fladat ja kluuvit
- Tutkimushistoria (Tvärminne)

Päätavoitteena merialueella on merenpohjan, vedenalaisen luonnon ja veden laadun suojelu. Fladat ja matalat merenlahdet ovat linnustollisesti arvokkaita. Maa-alueilla arvokkaimpia kohteita ovat eräät lehdot, vanhan metsän alueet, sisävedet ja perinnebiotoopit.

Laajan merialuerajauksen lisäksi Natura-alueeseen kuulu useita suojellisesti arvokkaita erityiskohteita, kuten suojelu- tai suojeluohjelma-alueita. Erityisen huomionarvoisia ovat Tammisaaren kansallispuisto, Ramsholmenin lehdot, Tvärminne, Gullön saaren erämainen sisäosa ja Hankoniemen dyynialueet.

Selvityksessä tarkastellaan sitä, edellyttääkö tekeillä ole ranta-asemakaava nk. Natura-arvioinnin toteuttamista.

Kaava-alueelta on laadittu luontokohdeselvitys (*Grönholm & Hammarström 2004*). Natura-alueen lajistoa ja luontotyyppistä koskeva tieto on hankittu ympäristöhallinnon tietokannoista sekä *Airaksisen & Karttusen (2001)* oppaasta.

2. KAAVA-ALUEEN YLEISKUVAUS

Kaava-alueeseen kuuluu pääosa Ödensön saaresta, mm. länsiranta ja kappale koillisrantaa. Alue on pääasiassa intensiivisesti hoidettua talousmetsää. Lisäksi alueella on peltoja niittyaikkuja sekä jonkin verran vanhaa metsää. Myös kallioalueita on runsaasti. Kokonaisuutena arvioiden alueen kasvillisuus on tavanomaista ja lajisto vaatimatonta.

Itärannalla vallitsevat kalliorannat ja tervaleppämetsiköt. Pidemmällä länsirannalla esiintyy vaihtelevasti niittyisiä kivikkorantoja ja kalliorantaa. Kaava-alueen ainoa metsälakikohde sijoittuu itärantaan (kalliojyrkänne).

3. YVA JA NATURA-ARVIOINTI

Luonnonsuojelulain 65 §:n mukainen arviointi eli nk. Natura-arviointi toteutetaan hankkeiden ja suunnitelmien valmistelussa ja päätöksenteossa sen varmistamiseksi, että niitä luonnonarvoja, joiden vuoksi tietty alue on sisällytetty tai ehdotettu sisällytettäväksi Natura 2000-verkoston, ei merkittävästi heikennetä. Arviointivelvollisuus syntyy, mikäli hanke tarkasteltuna joko yksin tai yhdessä muiden Natura-alueeseen vaikuttavien hankkeiden kanssa todennäköisesti merkittävästi heikentää alueen valintaperusteena olevia luonnonarvoja.

4. VAIKUTUKSET NATURA LUONTOTYYPPEIHIN

Laajalla Natura-alueella esiintyy peräti 29 Natura luontotyyppiä. Näistä kuitenkin vain pieni osa ylittää kaava-alueen tuntumaan. Kaava-alueen välittömässä tuntumassa, käytännössä yleensä rannan merialueella, esiintyy seuraavia luontotyyppisiä (www.ymparisto.fi):

1150 Rannikon laguunit

1220 Kivikkoisten rantojen monivuotinen kasvillisuus

1230 Atlantin ja Itämeren rannikoiden kasvipeitteiset rantakalliot

Myös tyyppi 1650 (Itämeren boreaaliset kapeat murtovesilahdet) tavallaan sivuaa aluetta, vaikka tällä tyyppillä tässä tapauksessa viitataan lähinnä Pohjanpitäjänlahteen. Itse kaava-alueella esiintyy lisäksi joukko Natura luontotyyppien kriteerit täyttäviä maa-luontotyyppien kuvioita, esimerkiksi boreaalista luonnonmetsää (9010), kasvipeitteisiä silikkaattikallioita (8220) ja kostea suuruohokasvillisuutta (6430). Kaava-alue (Ödensö) ei kuitenkaan sisälly Naturaan, eikä näitä kuvioita tarkastella tässä yhteydessä. Luontoselvityksessä ko. kuvioita on arvioitu (*Grönholm & Hammarström 2004*).

4.1 Rannikon laguunit

Tyypillä tarkoitetaan lähinnä kluuveja ja fladoja, ts. vaihtelevasti mereen yhteydessä olevia pieniä kuroutumajärviä. Tarkastelualueella ne muodostavat poikkeuksellisen edustavia, eri kehitysvaiheita osoittavia sarjoja. Ödensön ja Gullön välisessä salmessa on fladoihin lukeutuvia "lampia" (Ödensöfladan ym.). Kaavassa tälle rannikolle ei osoiteta rakentamista eikä nykyinen maankäyttö muutu oleellisesti; virkistykäyttö- ja suojeluvarauksen takia se hieman paranee luontoarvojen säilyttämistä ajatellen.

4.2 Muut luontotyypit

Kivikkoisten rantojen monivuotinen kasvillisuus ja Atlantin ja Itämeren rannikoiden kasvipeitteiset rantakalliot ovat tarkastelualueen tyypillisintä rantaviivan luontoa. Selvitysalueella ne eivät suoranaisesti sisälly natura-alueeseen, mutta liittyvät siihen olennaisesti. Kaavaan osoitetut rakennuspaikat vaikuttavat jossain määrin näiden luontotyyppiin edustavuuteen, mutta vaikutukset jäävät marginaalisiksi.

Itämeren boreaaliset kapeat murtovesilahdet voisivat teoriassa kärsiä lisääntyneiden päästöjen seurauksena. Käytännössä nykyaikaiset jätevesien käsittelymääräykset estävät haitalliset vaikutukset.

5. VAIKUTUKSET LAJISTOON

Koko Natura-alueella on tavattu suuri joukko luontodirektiivin liitteen II lajeja sekä erityisesti lintudirektiivin liitteen 1A lintuja. Myös uhanalaisia ja silmälläpidettäviä lajeja on tavattu paljon (vrt. www.ymparisto.fi, sisältödokumentti). Valtaosa näistä on esiintyy muualla kuin selvitysalueen tuntumassa. Huomionarvoisen lajiston kannalta keskeisiä elinympäristötyyppejä Natura-alueella ovat mm. Ulkosariston ja merivyyöhykkeen luodot ja saaret, hiekkarannat ja dyynialueet, rehevät merenlahdet sekä lehdot, perinnebiotoopit ja vanhat metsät.

Kaava-alue ei sisälly Naturaan, mutta alueella on laajahko vanhan metsän alue, jossa pesii direktiivilajiston linnustoa (mm. metso). Kaavassa alue on varattu luonnonsuojelualueeksi (vrt. *Grönhol & Hammarström 2004*). Alueella esiintyy myös perinnebiotooppiin lukeutuvia entisiä metsälaitumia ja niittyjä, mutta esitetty rakentaminen ei käytännössä vaikuta niihin. Rakennettavaksi suunnitellun alueen merkitys on vähäinen jo kaava-alueen mitassa.

6. KOKONAISARVIO

Kaavassa suunnitellun maankäytön toteutuminen ei vaaranna niitä luontoarvoja, joiden vuoksi tarkastelualue on otettu mukaan Natura 2000 verkostoon. Luonnonsuojelulain 65 § mukaista Natura-arviointia ei siten tarvita.

LÄHTEET

Airaksinen, O. & Karttunen, K. 2001: *Natura 2000 luontotyyppiopas. Ympäristöopas 46. SYKE.*

Grönholm, P. & Hammarström, K. 2004: *Ödensö naturinventering.*

www.ymparisto.fi

Ympäristöhallinnon HERTTA tietokanta